

СТОГІН НА БОЛОТАХ

Для чого потрібна заборона на видачу віз громадянам Росії

«Залізна завіса» опускається

Уже кілька днів у низці країн Євросоюзу триває дискусія щодо можливості заборони на видачу віз громадянам Росії. З відповідною ініціативою вже виступили Естонія, Латвія та Фінляндія. Варто зауважити, що Євросоюз уже через два дні після нападу Росії, 26 лютого, призупинив спрощений візовий режим із Росією. Посольства та візові центри низки європейських країн обмежили або повністю припинили оформлення короткострокових шенгенських віз для росіян.

Зараз ситуація інша. Міністр закордонних справ Чехії Ян Ліпавський вважає, що країни-члени Європейського союзу мали б перестати видавати візи російським громадянам. Це питання чеський міністр хоче винести на обговорення на засіданні міністрів закордонних справ країн-членів ЄС, яке має відбутися наприкінці серпня у Празі.

«У час російської агресії, проголошені кордони якої постійно пересуваються, не може бути й мови про звичайний туризм російських громадян», – зазначив Ян Ліпавський.

Водночас у Єврокомісії виключили повне припинення видачі віз росіянам, оскільки це суперечить нормам ЄС. Не збираються забороняти в'їзд росіянам і у США, а німецький канцлер Олаф Шольц досить скептично сприйняв ідею. Проте, за словами естонського прем'єра Каї Каллас, Таллінн продовжить роботу над тим, щоб переконати колег в ЄС припинити видачу туристичних віз росіянам, незважаючи на позицію Шольца.

Президент Володимир Зеленський в інтерв'ю *The Washington Post* 8 серпня сказав, що згадана ініціатива може стати одним зі способів завадити Росії анексувати нові території України. За його словами, «найважливішими санкціями є закриття кордонів – бо росіяни забирають чужу землю, вони повинні жити у своєму світі, поки не змінять свою філософію». То наскільки реальна заборона, і чому російські ліберали так активно її критикують?

Виття та «антискрепи»

Рішення щодо заборони в'їзду

може не бути загальним, але воно правильне, оскільки помітно зачіпає усіх росіян, які мають імперськість у світогляді. Також дії балтійських країн спрямовані частково і на те, щоб продемонструвати солідарність з Україною, каже «Апострофу» директор Інституту світової політики Євген Магда.

«Йдеться фактично про запровадження санкцій, яке не вимагає нових економічних обмежень. Думаю, буде все-таки обмеження на в'їзд, а не заборона, бо повні заборони у ЄС не люблять. Чим далі від кордонів Росії, тим критичніше будуть ставитись до таких обмежень: я не бачу великого ентузіазму з цього приводу у Німеччині, Франції, загалом в країнах, де потужні позиції Росії», – каже експерт.

Він звертає увагу на реакцію української влади щодо ініціативи з обмеження видачі віз росіянам. Магда задає слушне питання, чому в ефірах державного мовника, того самого FREEDOM, який буцімто мовить на Європу та конкурує з Russia Today, «хороших росіян» хоч греблю гаги. Тобто йдеться певною мірою про подвійні стандарти – вимагати від партнерів дій і не діяти самим.

Підтримує Магду співдиректор програм зовнішньої політики та безпеки Михайло Пашков, називаючи візову ініціативу країн Балтії розумною і потрібною, адже російські туристи можуть нести загрозу нацбезпеці.

«Вже було дуже багато різних випадків – шпигунських скандалів (наприклад, в Австрії), терактів (Солсбері та інші). Американські фахівці нарахували понад 20 випадків нахабного втручання у внутрішні справи європейських держав з боку Росії – і це вже застаріла цифра. Країни Балтії, які просувають цю ініціативу, теж свідомі щодо викликів їх безпеці з боку Росії та «хороших росіян», – каже Пашков «Апострофу».

Експерт додає, що рішення пускати чи не пускати росіян – справа кожної окремої держави. Щодо ЄС – потрібне рішення Євросоюзу загалом, але існує «прокляття консенсусом»: Німеччина вже ставиться до ідеї візового обмеження дуже обережно, Угорщина теж навряд його підтримає.

Тож з наскоку питання, скоріше за все, вирішиться не вдасться, вважає Михайло Пашков.

Цілу хвилю обурення та ледве не звинувачення в нацизмі викликала ініціатива у так званих російських лібералів, зокрема Антивоєнного комітету, куди входить колишній олігарх Михайло Ходорковський. Схоже, ця публіка так і не усвідомила глибини розлому між цивілізацією та їх країною.

«Гадаю, вони хочуть пом'якшити «поганого Путіна» на «хорошого Путіна» – хто ним буде, ще не визначили. Тут варто нагадати, що «Крим – не бутерброд» Навального, який зараз сидить – далеко не найгостріший його вислів стосовно України. Тобто, російські ліберали «закінчуються» на українському питанні точно так само, як і сто років тому – і навряд це зміниться», – стверджує Євген Магда.

На думку аналітика Фонду «Повернись живим» Марії Кучеренко, всі «антивоєнні комітети» Росії своїми заявами про те, що візова блокада – це антиросійський захід, лише доводять, чому вони не можуть бути владою у своїй країні.

Під каток обмежень можуть потрапити і російські «опозиційні» журналісти, які масово виїхали до ЄС: в Латвію, яка стала такою собі «Меккою» для них, вирішили пильніше придивитись до діяльності різних «Медуз» та «Дождей», які окопалися в Ризі.

«Щодо російських журналістів буде працювати принцип – «по їхніх плодах пізнаєте їх». Універсального підходу тут не буде і не може бути. Занепокоєнні латвійських спецслужб цілком очевидне: вони розуміють, що «Медуза», «Дождь» та інші «ліберальні» видання частково транслюють

меседжі розпропаганди в дещо «припудреному» вигляді, а зараз російська загроза для всіх сусідів росії зростає – відповідно, спецслужби країн Балтії намагаються реагувати превентивно», – вважає Євген Магда.

Михайло Пашков додає, що російські спецслужби не могли не скористатися масовим виїздом розжурналістів до Євросоюзу.

«Це, звісно, справа спецслужб тих країн, де працюють ці журналісти – тут я розумію стурбованість балтійців щодо величезної кількості розжурналістів, зовсім необов'язково відвертих і щирих», – каже експерт.

Загалом, можливе обмеження на в'їзд для росіян є ментальним ударом

для них, вважає директор Українського інституту майбутнього Вадим Денисенко.

«Хамство, як одна з ключових скреп, більше не працює. Всі розповіді про залізну завісу – це дурниці для лібералів, які справді втраять шопінг у Мілані. Пересічний росіянин разом з візами втрачає не шопінг – він втрачає вершину своєї величі. Адже раніше вони (Путін, Лавров тощо) могли хамити і їх боялися. А тут їх перестають боятися. Усвідомлення цього стане однією з ключових трансформацій, яка чекає на росіян найближчим часом. Замість вставання з колін почнеться зворотній процес, дуже болючий. Тому візи – це одна із тих антискреп,

за яку ми маємо боротися», – вважає Денисенко.

По суті, відмова від видачі віз росіянам – це захід, спрямований на те, щоб росіяни нарешті зрозуміли, що їх ставлять у стійло, і живуть вони гірше за худобу.

«Росіяни мають зрозуміти, що їхня чинна влада, нападаючи на сусідні держави, позбавляє їхнього майбутнього. І чим швидше вони це усвідомлюють – тим краще. І так – такі усвідомлення ніколи не бувають безболісними», – підсумовує Марія Кучеренко.

Денис ЗАХАРОВ

«Апостроф»

ПІСКИ. М'ЯСОРУБКА

Що втрачати, що ще можуть забрати в мене на шостий день мого персонального пекла, в Пісках, за кілометр од першої вулиці українського Донецька? Тіла тих, хто був мені дорожчий за рідню, валиються під спекою в розій#баних 152 калібром окопах. Як я і писав раніше, 6500 снарядів на гробане село менше ніж за добу.

Таких діб вже шість, і в голові не укладається, як в цьому шквалі ворожого вогню залишається в живих хоч якась кількість нашої піхоти.

Ні, я не скигну.

З нашої сторони працює два міномети 82 та 120. Інколи просинається і «чхас» в бік Донецька два стволи артилерії.

Ми майже не відповідаємо. Контрбатарейний вогонь відсутній, від слова зовсім, ворог без будь-яких проблем для себе кладе артснаряд в наші окопи, розбирає дуже міцні, бетонні позиції за десятки хвилин, без паузи та мінімального відпочинку продавлюючи нашу лінію оборони.

Позавчора вона зламалась, і полились рікою двохсоті/трьохсоті. Я не публікуватиму ніяку статистику, це в нашій країні заборонено, але ви навіть не уявляєте кількості та відсотку втрап.

Це й#бана м'ясорубка, де батальйон просто своїми тілами стримує навалу.

Майже тиждень чекаємо хоч якусь підмогу, яка б вдарила по ворожій арті, нас, повторюся, безкарно випалюють всім, чим багата російська воєнна система, сьогодні працювала авіація.

Я пишаюсь керівництвом батальйону, яке залишилось тут, з нами.

Комбат з нами, всі з нами, контужені, легкі трьохсоті, перев'язавшись повертаються через пару годин на позиції, якщо можна так назвати ці бездонні вирви.

Іде війна.

Але без контрбатарейної боротьби вона перетворюється на безглузду м'ясорубку, де перемелюється за день шалена кількість нашої піхоти.

Ви точно хотіли правду? Ось вона, гола правда.

Іде резерв на позицію, закривати прорив собою, а через п'ять хвилин з 15 людей цілим залишається один.

Тіла лежать. Якщо легкий 300, може, повезе, зникаєшся, і пішки вийдеш, дістанешся медиків.

Везли щойно трохсотого. Він всю дорогу кричав: – Де підтримка? Де артилерія? Чому нас кинули? Чому нас ніхто не прикрив?

Я не знаю, друже, чому нас ніхто не прикрив... Він кричить, а мені соромно, що я досі цілий і неушкоджений, лише пару разів добряче глухануло.

Проблювався, просрався, вибачте, і знову в строю.

Всі резерви розій#бані, воєнна техніка палає, ворог підходить та без жодних проблем займає наші позиції після чергового шквалу арти.

Прямо зараз ми втрачаємо Піски, всі людські та матеріальні наші можливості майже вичерпано.

Денис, мариупольчанин, який казав мені «ну я арестовічу вірою, ми зовсім скоро все повернемо все обратно» мертвий. Його двічі було поранено, перев'язували прям в окопі, казали йому, Денчик, іди на евакуацію, але він відповідав «хлопці, я вас не кину».

І поранений вперше, і після другого поранення він продовжував відстрілюватись.

Його тіло ми і досі не забрали. На руїнах Пісків, він лежить, розкинувши руки, і його погляд застиг. Він просить про помсту. Як я можу відмовити в його останньому проханні? Як ми всі можемо покинути Дена?

Я вірю, що все ж таки вижив Дім-ка. Бо він не міг померти, нещодавно тільки повернувшись зі шпиталю, тільки зробивши пропозицію своїй дівчині. Кажуть, після одного з приходів він просто зник. Засипало землею. Але, я вірю що це помилка, і він живий. Дурацька надія і сподівання.

Знаю, моя держава не любить думки вслух. Але, мені не залишили вибору серед победобесія і арестовщини. Має лунати правда, а не розмови в кухні пошепки. Звісно ж, за цей допис окремо прилетить, бо як же ; так, невже держава бреше власним громадянам?

Не здивуюсь, якщо вже сьогодні хтось скаже: «- агент Кремля Сірожа розбовкав про геніальний план переможенки на Донецькому фронті, повісім його на Миротворець».

Я за#бався говорити, що все під контролем. Зараз в Пісках все ніх#я не під контролем, але чомусь ситуацію замовчують.

Бійте в набати розбиті дзвони, поки ми закриваємо тілами Піски.

Нам потрібна артилерія.

Дайте нам сюди хоч щось, щоб ми могли триматись.

Сергій ГНЕЗДІЛОВ

<https://censor.net/>